

Ik moet eerlijk tegen u zijn – met deze brief sluit ik de tijd van mijn schrijven alweer af. Ook al overtreft deze tijd elke poging om begrensd te worden. Maar aan de andere kant geloof ik dat ik ook zou moeten spreken over een innerlijke drempel die verschijnt als een markering van deze tijd. Eigenlijk realiseer ik me nu pas hoe het moet zijn geweest u aan te spreken vanaf deze drempel die ik zelf zou willen erkennen als onbezocht gebleven.

Ik zou me willen verontschuldigen. Ik heb naar niks gewezen, echt, niks dat mogelijkwijs onthuld kon worden, niks dat ingelost kon worden.